

Załącznik nr 3

KARTA ZAWODOWA RZECZOZNAWCÓW BUDOWLANYCH

Identyfikacja decyzji

1. Numer decyzji.
2. Data wydania decyzji.
3. Miejsce wydania decyzji.
4. Organ wydający.

Opis decyzji

5. Podstawa prawna.
6. Dziedzina.
7. Zakres.

8. Specjalność.

9. Status.

10. Uwagi.

Rejestracja decyzji

11. Numer kancelaryjny.

12. Pozycja rejestru.

13. Data wpisu do rejestru.

Dane osobowe — odnośnik do karty osobowej

Załącznik nr 4

KARTA KARY

Identyfikacja decyzji

1. Numer decyzji o nadaniu uprawnień lub tytułu rzeczoznawcy budowlanego.
2. Data wydania decyzji o nałożeniu kary.
3. Miejsce wydania decyzji o nałożeniu kary.
4. Organ wydający decyzję.

Opis decyzji

5. Dotyczy decyzji.
6. Podstawa prawna.
7. Funkcja uczestnika.
8. Rodzaj kary.

9. Pierwszy termin egzaminu.

10. Drugi termin egzaminu.

11. Data upływu kary.

12. Status kary.

13. Uwagi na temat kary.

Rejestracja decyzji

14. Numer kancelaryjny.

15. Pozycja rejestru.

16. Data wpisu do rejestru.

Dane osobowe — odnośnik do karty osobowej**1869****ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾**

z dnia 27 października 2005 r.

zmieniające rozporządzenia w sprawie szczegółowych wymagań w stosunku do stacji przeprowadzających badania techniczne pojazdów

Na podstawie art. 84a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 134, poz. 1429).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497.

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 1 lutego 2005 r. w sprawie szczegółowych wymagań w stosunku do stacji przeprowadzających badania techniczne pojazdów (Dz. U. Nr 25, poz. 209) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Jeżeli stacja kontroli pojazdów stanowi część podmiotu prowadzącego także inną działalność i nie znajduje się w odrębnym pomieszczeniu, to powinna być na całej długości stanowiska kontrolnego oddzielona do sufitu stałą przegrodą budowlaną lub trwałą ścianą działową. W przypadku stacji znajdującej się w pomieszczeniu wyższym niż określona w § 11 ust. 7, wysokość stałej przegrody budowlanej lub trwałej ściany działowej powinna wynosić co najmniej 2,5 m.”;

2) § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. 1. Stanowisko kontrolne powinno znajdować się w pomieszczeniu stacji kontroli pojazdów, którego wymiary i bramy: wjazdowa i wyjazdowa, z uwzględnieniem § 11, powinny być dostosowane do wielkości badanych pojazdów oraz przyczep przeznaczonych do łączenia z tymi pojazdami.

2. Stanowisko kontrolne, z zastrzeżeniem ust. 3, powinno znajdować się w pomieszczeniu przelotowym zapewniającym jeden kierunek ruchu pojazdu.

3. Stanowisko kontrolne może znajdować się w pomieszczeniu nieprzelotowym wyłącznie na stacji kontroli pojazdów przeprowadzającej badania techniczne pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t, a na stacjach upoważnionych do przeprowadzania badań technicznych przyczep przeznaczonych do łączenia z tymi pojazdami długość stanowiska lub kanału przeglądowego powinna wynosić co najmniej 12 m.

4. Stanowisko kontrolne składa się z:

- 1) poziomej powierzchni przeznaczonej bezpośrednio do przeprowadzania badań technicznych pojazdów, zwanej dalej „ławą pomiarową”;
- 2) powierzchni roboczej;
- 3) powierzchni pomocniczej mieszczącej urządzenia i przyrządy;
- 4) kanału przeglądowego lub urządzenia do podnoszenia całego pojazdu;
- 5) wyposażenia kontrolno-pomiarowego;
- 6) wyposażenia technologicznego.”;

3) § 11 i 12 otrzymują brzmienie:

„§ 11. 1. Długość stanowiska kontrolnego mierzona na całej szerokości ławy pomiarowej powinna być większa niż długość:

- 1) kanału przeglądowego, o której mowa w § 13 ust. 1 pkt 1, o co najmniej 2,0 m albo

2) urządzenia do podnoszenia całego pojazdu, o co najmniej 1,5 m.

Jeżeli sposób wykonywania badań technicznych pojazdów, wynikający z rozmieszczenia urządzeń i przyrządów, wymaga większej długości, stanowisko kontrolne powinno być odpowiednio dłuższe.

2. Szerokość stanowiska kontrolnego mierzona na całej długości ławy pomiarowej bez powierzchni pomocniczych nie powinna być mniejsza niż wymagana szerokość ławy pomiarowej powiększona o szerokość powierzchni roboczych.

3. Po obu stronach ławy pomiarowej lub urządzenia do podnoszenia całego pojazdu powinna znajdować się powierzchnia robocza o szerokości co najmniej 0,7 m. Na powierzchni roboczej nie mogą być zamontowane na stałe urządzenia i przyrządy oraz nie mogą znajdować się elementy konstrukcji budowlanych. Dopuszcza się, aby na powierzchni roboczej zamontowane były elementy składowe urządzeń i przyrządów, jeżeli jest to wymagane ze względu na ich konstrukcję lub technologię wykonywania badań.

4. W przypadku wyposażenia stanowiska kontrolnego w urządzenie do podnoszenia całego pojazdu rozstaw krawędzi zewnętrznych powierzchni roboczych powinien być nie mniejszy niż:

- 1) 3,8 m — dla stacji kontroli pojazdów przeprowadzających badania techniczne pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t oraz przyczep przeznaczonych do łączenia z tymi pojazdami;
- 2) 4,2 m — dla stacji kontroli pojazdów przeprowadzających badania techniczne pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t oraz przyczep przeznaczonych do łączenia z tymi pojazdami.

5. Powierzchnia pomocnicza stanowi pozostałą część stanowiska kontrolnego i jej łączna szerokość na całej długości kanału przeglądowego, wynosząca co najmniej 1 m, powinna umożliwiać rozmieszczenie urządzeń i przyrządów.

6. Powierzchnia pomocnicza może stanowić wspólną część sąsiednich nieoddzielonych ścian stanowisk kontrolnych znajdujących się w jednym pomieszczeniu stacji kontroli pojazdów.

7. Wysokość pomieszczenia, w którym znajduje się stanowisko kontrolne, w obszarze wyznaczonym wzdłuż osi tego stanowiska na szerokości co najmniej 3,0 m:

- 1) dla stacji kontroli pojazdów przeprowadzających badania techniczne po-

jazdów o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t oraz przyczep przeznaczonych do łączenia z tymi pojazdami, nie powinna być mniejsza niż:

- a) 3,3 m — w przypadku wyposażenia stanowiska kontrolnego w kanał przeglądowy,
- b) 4,6 m — w przypadku wyposażenia stanowiska kontrolnego w urządzenie do podnoszenia całego pojazdu — w miejscu przewidzianym do podnoszenia całego pojazdu, a poza tym miejscem wysokość nie powinna być mniejsza niż 3,3 m;

2) dla stacji kontroli pojazdów przeprowadzających badania techniczne pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t oraz przyczep przeznaczonych do łączenia z tymi pojazdami, nie powinna być mniejsza niż:

- a) 4,2 m — w przypadku wyposażenia stanowiska kontrolnego w kanał przeglądowy,
- b) 5,7 m — w przypadku wyposażenia stanowiska kontrolnego w urządzenie do podnoszenia całego pojazdu.

8. Wymiary bramy wjazdowej i wyjazdowej stanowiska kontrolnego nie powinny być mniejsze niż:

- 1) 4,1 m — wysokość bramy; przy czym dopuszcza się wysokość 3,1 m dla stacji kontroli pojazdów przeprowadzających badania techniczne pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t oraz przyczep przeznaczonych do łączenia z tymi pojazdami;
- 2) 3,4 m — szerokość bramy.

§ 12. 1. Wymiary ław pomiarowych powinny spełniać następujące wymagania:

- 1) szerokość ław mierzona między krawędziami zewnętrznymi nie powinna być mniejsza niż:
  - a) 2,4 m — dla stacji kontroli pojazdów przeprowadzających badania techniczne pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t oraz przyczep przeznaczonych do łączenia z tymi pojazdami,
  - b) 2,8 m — dla stacji kontroli pojazdów przeprowadzających badania techniczne pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t oraz przyczep przeznaczonych do łączenia z tymi pojazdami,

przy czym rozstaw krawędzi wewnętrz-

nych powinien odpowiadać szerokości kanału przeglądowego, o której mowa w § 13 ust. 1 pkt 2;

2) długość ław nie powinna być mniejsza niż:

- a) 5,0 m — dla stacji kontroli pojazdów przeprowadzających badania techniczne pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t oraz przyczep przeznaczonych do łączenia z tymi pojazdami,
- b) 8,0 m — dla stacji kontroli pojazdów przeprowadzających badania techniczne pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t oraz przyczep przeznaczonych do łączenia z tymi pojazdami,

przy czym powinna zapewniać możliwość ustawienia na nich wszystkimi kołami każdego badanego pojazdu oraz umieszczenia przed jego przednimi światłami przyrządu do pomiaru ustawienia i światłości świateł pojazdu.

2. Nawierzchnia ław pomiarowych:

1) powinna być pozioma, przy czym dopuszczalne odchylenie od poziomu nie powinno przekraczać:

- a) 3 mm/m — w odniesieniu do stacji kontroli pojazdów przeprowadzających badania techniczne pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t oraz przyczep przeznaczonych do łączenia z tymi pojazdami,
- b) 4 mm/m — w odniesieniu do stacji kontroli pojazdów przeprowadzających badania techniczne pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t oraz przyczep przeznaczonych do łączenia z tymi pojazdami;

2) na szerokości czynnej rolek urządzenia rolkowego do kontroli działania hamulców powinna być odporna na ścieranie.

3. Urządzenie do podnoszenia całego pojazdu może stanowić część ławy pomiarowej albo powierzchni roboczej, o ile odpowiada wymaganiom, o których mowa w ust. 2.”;

4) w § 13 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) długość mierzona na poziomie ławy pomiarowej pomniejszona o długość schodów, o ile znajdują się na końcu lub początku kanału, nie powinna być mniejsza niż:

- a) 6,0 m — dla stacji kontroli pojazdów przeprowadzających badania techniczne pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t oraz przyczep przeznaczonych do łączenia z tymi pojazdami,

- b) 12,0 m — dla stacji kontroli pojazdów przeprowadzających badania techniczne pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t,
- c) 18,0 m — dla stacji kontroli pojazdów przeprowadzających badania techniczne pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t oraz przyczep przeznaczonych do łączenia z tymi pojazdami;”;

5) uchyla się § 18—20.

§ 2. Stacje kontroli pojazdów niespełniające wymagań, określonych w § 1 pkt 1—4 rozporządzenia, które w dniu wejścia w życie rozporządzenia przeprowadzały badania techniczne pojazdów, uznaje się do dnia 31 grudnia 2010 r. za spełniające te wymagania.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury: *K. Opawski*

1870

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KULTURY¹⁾

z dnia 27 października 2005 r.

w sprawie udzielania przez Polski Instytut Sztuki Filmowej dofinansowania przedsięwzięć z zakresu kinematografii

Na podstawie art. 23 ust. 6 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (Dz. U. Nr 132, poz. 1111) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki i tryb udzielania przez Polski Instytut Sztuki Filmowej, zwany dalej „Instytutem”, dofinansowania przedsięwzięć z zakresu:
  - a) przygotowania projektów filmowych,
  - b) produkcji filmów,
  - c) dystrybucji i rozpowszechniania filmów,
  - d) promocji polskiej twórczości filmowej,
  - e) upowszechniania kultury filmowej;
- 2) istotne elementy wniosku o udzielenie dofinansowania;
- 3) istotne elementy umów o dofinansowanie.

§ 2. Na dofinansowanie przedsięwzięć, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. b, Instytut przeznacza przynajmniej 60 % środków przeznaczonych w danym roku na działalność statutową.

¹⁾ Minister Kultury kieruje działem administracji rządowej — kultura i ochrona dziedzictwa narodowego, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Kultury (Dz. U. Nr 134, poz. 1430).

§ 3. 1. Dofinansowania przedsięwzięć, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a—c, udziela się wyłącznie wtedy, gdy dotyczą one filmów przeznaczonych w pierwszej kolejności do publicznego wyświetlania w kinach.

2. Dofinansowanie przedsięwzięć, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a—c, dotyczących filmów animowanych lub dokumentalnych, jest dopuszczalne także wtedy, gdy filmy te mają formę artystyczną i są przeznaczone w pierwszej kolejności do publicznego rozpowszechniania w sposób inny niż publiczne wyświetlanie w kinie, w szczególności są przeznaczone do nadawania w telewizji, rozpowszechniania na nośnikach magnetycznych lub optycznych lub udostępniania w taki sposób, aby każdy mógł mieć do nich dostęp w miejscu i czasie przez siebie wybranym.

§ 4. Dofinansowania przedsięwzięć udziela się na podstawie następujących kryteriów, zależnie od charakteru przedsięwzięcia:

- 1) walory artystyczne, poznawcze i etyczne, w tym:
  - a) precyzja konstrukcji dramaturgicznej, głębia psychologiczna postaci, jakość dialogów,
  - b) zastosowanie nowatorskich form wyrazu,
  - c) rozpoznawanie nowych obszarów tematycznych oraz aktualnych problemów społecznych,
  - d) propagowanie wartości etycznych i edukacyjnych, w tym wśród dzieci i młodzieży;
- 2) znaczenie dla kultury narodowej oraz umacnianie tradycji polskiej i języka ojczystego, w tym:
  - a) sięganie do dorobku polskiej kultury,